

люде ꙗкоито си ты избралъ, люде мно-
 го, ꙗкоито отъ множество не могатъ да
 9 ся изброятъ нито да ся смѣтнѣтъ, ꙗко да
 проче на рабъ - тѣ си сърдце разумно,
 ꙗко да сѣди люде-тѣ ти, ꙗко да различа
 между добро и зло; защото кой може
 да сѣди тоизи голѣмъ твой народъ?
 10 И угодно быде това слово Господу, че
 11 Соломонъ поиска това иѣщо. И рече му
 Богъ: Понеже ты поиска това иѣщо, и
 ꙗко не поиска за себе си много дни, и не
 поиска за себе си богатство, и не поиска
 смъртъ - тѣ на неприятели-тѣ си, но пои-
 ска за себе си разумъ за да разумѣвашъ
 12 сѣдѣ, Ето, ꙗко направихъ споредъ слово-то
 ти: ꙗко ето, дадохъ ти сърдце мудро и ра-
 зумно, што не е былъ прѣди тебе подо-
 бенъ тебѣ, нито подирь тебе ще встане
 13 подобенъ тебѣ. А ꙗко още ти дадохъ как-
 вото не си искалъ, ꙗко и богатство и слава,
 што между царѣ - тѣ не ще да има по-
 добенъ тебѣ въ всицы-тѣ ти дни. И ако
 ходишь въ пѣтища - та ми, и пазишь по-
 велѣнїя-та ми, и заповѣди-тѣ ми, ꙗко
 ходи отецъ ти Давидъ, тогазъ ꙗко еще про-
 дължи дни - тѣ ти. И ꙗко събуди ся Соло-
 монъ: и ето, бѣ съновидѣнїе. И доиде въ
 15 Иерусалимъ, и застанъ прѣдъ ковчегъ-тъ
 на завѣтъ - тѣ Господень, и принесе все-
 съжженїя, и ꙗко направи примирителны при-
 ношенїя, и направи пиръ на всицы-тѣ си
 рабы.
 16 Тогазъ дойдохъ при царя двѣ жены
 17 блудницы, та ꙗко застаняхъ прѣдъ него. И
 рече една - та жена: О, господарю мой!
 азъ и тая жена живѣемъ въ едижъ кѣщѣ,
 и родихъ *като живѣяхъ* въ кѣщѣ-тѣ съ
 18 нежъ. А въ третїй - тѣ день отъ какъ ро-
 дихъ азъ, роди и тази жена: и живѣхмы
 заедно: иѣмаше чужденецъ съ насъ въ кѣ-
 щѣ-тѣ: само нѣй двѣ-тѣ бѣхмы въ кѣ-
 щѣ-тѣ: И прѣвъ ноцъ-тѣ умира сънъ-тъ
 19 на тѣзи женѣ, понеже лѣгнѣла вързъ
 20 него. А ты като станѣла въ полунощъ,
 зѣла сына ми отъ до мене, като спѣше
 раба-та ти, та го турила въ лоно - то си,
 а сына си мъртвѣй-тъ турила на лоно-то
 21 ми. И като станѣхъ на утринъ-тѣ, за да
 накрѣмъ сына си, ето, той бѣ мъртвѣй:
 но на утринъ-тѣ като го съгледахъ, ето,
 22 не бѣ сънъ ми когото родихъ. А друга
 жена рече: Не, но живѣй-тъ е мой-тъ
 сънъ, а мъртвѣй-тъ е ꙗкой-тъ сънъ. А ты
 рече: Не, но мъртвѣй-тъ е твой-тъ сънъ,
 23 а живѣй-тъ е мой-тъ сънъ. Така говори-
 хъ прѣдъ царя. И рече царь-тъ: Една-та

казува: Тойзи живѣй-тъ е мой-тъ сънъ, а
 мъртвѣй-тъ е твой-тъ сънъ: а друга-та ка-
 зува: Не, но мъртвѣй-тъ е твой-тъ сънъ, а
 24 живѣй-тъ е мой-тъ сънъ. И рече царь-тъ:
 Донесѣте ми ножъ. И донесохъ ножъ-тъ
 25 прѣдъ царя. И рече царь-тъ: Раздѣлѣте
 на двѣ живо-то дѣте, та дайте половинѣ-
 тѣ на едижъ-тѣ, и половинѣ-тѣ на дру-
 26 гѣ-тѣ. Тогазъ онази жена, на коѣкто бѣ-
 ше живѣй-тъ сънъ, говори на царя; ꙗко (за-
 што утроба-та ѣ ѣхъ заболѣ за сына ѣ) и
 рече: О, господарю мой! дай ѣ живо-то
 дѣте, и недѣй го умъртѣва. А друга-та
 рече: Нито мое да е, нито твоє: раздѣлѣ-
 27 те го. Тогазъ отговори царь - тѣ и рече:
 28 Дайте на тѣзи живо-то дѣте, и недѣйте
 го умъртѣва: ты е майка му. И чу вси-
 чкий Израиль за сѣдѣ-тъ които царь-тъ
 сѣди, и уплашихъ ся отъ царя; защото
 видѣхъ че ꙗко мудрость Божїя бѣ въ него,
 за да прави сѣдѣ.

ГЛАВА 4.

1 А царь Соломонъ царуваше надъ вси-
 2 чкий Израиль. И тѣзи бѣхъ начальници-тѣ
 които имаше: Азарїя Садоковъ сынъ,
 священникъ: Елїореѣвъ и Ахїя, сынове-тѣ
 3 на Сисъ, писци: ꙗко Иосафатъ, Ахилудовъ
 4 сынъ памятописецъ: И ꙗко Вааїя Іодаевъ
 сынъ надъ воинство-то: а Садокъ и ꙗко Авіа-
 5 ѣаръ, священници-тѣ. И ꙗко Азарїя, сынъ-
 тѣ на Наваїа, надъ ꙗко надзиратели-тѣ на
хранк-тѣ: и Завудъ Наваїновъ сынъ,
 6 ꙗко вельможа, другарь на царя: и Ахисаръ,
 строитель: и ꙗко Адонирамъ, сынъ - тѣ на
 Авдъ надъ данѣцы-тѣ.
 7 А имаше Соломонъ дванадесетъ надзи-
 ратели надъ всицкый Израиль, и промы-
 шлявахъ хранитѣ за царя и за домъ-тъ
 му: Всякой правѣше въ годнѣ-тѣ за
 8 единъ мѣсець промышленїе. И имена-та
 имъ сѣхъ тѣзи: Оровъ сынъ *надзиратель*
 9 въ горѣ-тѣ Ефремъ: Декеровъ сынъ,
 въ Макасъ, и въ Саавимъ, и Веесемь,
 10 и Елонъ на Веананъ: Еседовъ сынъ,
 въ Арувоє: подъ него бѣ Сохо, и вси-
 11 ка-та земля Еферь: Авинадавовъ сынъ,
 съ всицкый-тъ Нафаѣвъ-доръ: той имаше
 женѣ Тафаѣжъ, Соломоновъ-тѣ дѣтерѣхъ:
 12 Ваана, Ахилудовъ сынъ, съ Ѣанахъ
 и Магеддонъ, и съ всицкый-тъ Веесанъ, кой-
 то е при Цареванъ подъ Іезраель, отъ
 Веесанъ до Авель-меола, до понататакъ
 13 отъ Іокмеамъ: Геверовъ сынъ, въ Ра-
 моєвъ-галаадъ: той имаше ꙗко паланкы-тѣ на

е Втор. 7; 6.
 т Быт. 13; 16. 15; 5.
 у 2 Лѣт. 1; 10. Првт. 2; 3—9.
 ф Псал. 72; 1, 2.
 х Евр. 5; 14.
 и Іак. 4; 3.
 ч 1 Іоан. 5; 14, 15.
 ш Гл. 4; 29, 30, 31. 5; 12.

10; 24. Евр. 1; 16.
 ш Мат. 6; 33. Евес. 3; 20.
 ъ Гл. 4; 21, 24. 10; 23, 25
 и др. Прит. 3; 16.
 ъ Гл. 15; 5.
 ъ Псал. 91; 16. Прит. 3; 2.
 ю Виж. Быт. 41; 7.
 ъ Виж. Быт. 40; 20. Гл. 8;
 65. Евс. 1; 3. Дан. 5; 1.

Марк. 6; 21.
 л Числ. 27; 2.
 ж Быт. 43; 30. Нса. 49; 15.
 Іер. 31; 20. Осїа 11; 8.
 ж Ст. 9, 11, 12.
 —
 а 2 Цар. 8; 16. 20; 24.

б Гл. 2; 35.
 в Виж. Гл. 2; 27.
 г Ст. 7.
 д 2 Цар. 8; 18. 20; 26.
 е 2 Цар. 15; 37. 16; 16. 1 Лѣт.
 27; 33.
 ж Гл. 5; 14.
 з Числ. 32; 41.